

Hajnalhasadás.

Mintha pirkadna valahol, erdészetünk egén!

A borzalmas világégést követő esztendőök után, létalapjaiból kiforgatott erdőgazdaságunk, sajnos, nem csupán marthalóe okozta sebektől sorvad.

Belső bajaink is igen súlyosak.

Egyfelől a közelmúlt idők kormányzati rendszere, másfelől a teljes közöny megtermették a maguk gyümölcsét.

De ma, mintha mégis valami kedvező változást észlelhetnénk.

A feltűnő kormányzati rendszer jégkérge is mintha olvadni kezdene a gyakorlati élet igazságainak napsugaraitól és mintha az átkos nemtörődomség is mindjobban veszítene erejéből!

Az előző megfigyelést nem bagozom tovább, nem tudom azonban az utóbbi észlelés feletti örömet palástolni.

Szakiróink, mintha lidérenyomás alól szabadultak volna fel, kezdenek *felvevőképességünket* meghaladó mértékben termékenyek lenni.

Néhány napja csak, hogy eövik vidéki erdészeti egyesületünknek vezető egyéniségét — *mint erdőbirtokost* — teljes tájékozottsággal, ritka szakértelemmel láttunk működni odakint az erdőben és olyan terezenumon is, amelyen iskolázott jó szakembernek is nehéz lett volna helyét megállni.

Ebben a lapszámunkban olvashatjuk egy másik *erdőbirtokosunknak* gyakorlati igazságokkal, ritka szakértelmet eláruló készséggel megírt tanulmányát!

Ugyancsak itt olvassuk egy kívülálló gazdasági akadémiai tanárnak azt az óhaját és felhívását, mely szerint *maga a gazdaközönségünk vágyódik az után*, hogy az erdőgazdaság iránti érzéke *hivatásos szakerők* által fejlesztessék ki!

Országos Erdészeti Egyesületünk is, mintha súlyos helyzetéből új erőre kapott volna, mikor ezidén régi tradícióknak hódolva, hosszú és szomorú évek után először tartja vidéken közgyűlését.

Nem érdektelen az a jelenség sem, hogy a Tiszajobbparti Vármegyék Erdészeti Egyesülete legutóbbi közgyűlésén elhatározta, hogy közös törekvéseink, egyesült erőink mentől impozánsabb módon való megnyilvánulhatása érdekében lehetőleg nagy számban és testületileg óhajt a soproni közgyűlésen résztvenni.

Első fecskék ezek, az öntudatraébredésnek, a közeledésnek, egységnek és megértésnek első hírhordozói.

Figyeljünk tehát erre a pirkadásra, s legyünk rajta valamennyien, hogy azt végre egyszer derült napfény kövesse.

Cz. J.